

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 75.

Z KRAKOWA DNIA 18 WRZESNIA 1822 ROKU WE SRODĘ.

Z Warszawy d. 9 Września.

(Artykuł nadesłany.)

Już publiczność Warszawska słyszała z upodobaniem jedno z dzieł ziomka naszego Franciszka Mireckiego bawiącego w Paryżu, muzykę do Opery Książnina Cyganie ułożoną na życzenie jednego ze znakomitych Protektorów nauki sceny oyczystey. Szanowny Dyrektor Teatru Narodowego, tudzież artyści muzyczni i dramatyczni okazali, w przyjęciu i wykonaniu rzeczoney Opery, obywatelską cnotę i względnosc dla ziomka swojego, a przewodniczcy tego muzyce zasłużony Rektor Instytutu muzycznego W. Elsner nabył prawa do wdzięczności wielu, a w szczególności autora. W krótkce przysłuzę się Mirecki Teatrowi Warszawskiemu ianem dziełem swojej kompozycyi, muzyką do nowey Opery Piast, napisaney przez znakomitego w literaturze Polskney męża. Dyrekcya sceny oyczystey oddając sprawiedliwość pracy i talentom Mireckiego, przeznaczyła benefis dla niego. Reprezentacyją w tym zamiarze dać się mającą w bieżącym miesiącu zaszczytli zapewne swą obecnością łaskawa publiczność i tym sposobem zachęci i nagrodzi poświęcane dla niey za granicą usiłowania rodaka.

Z Czestochowy d. 4 Września.

Miasto nasze po raz drugi miało szczęście oglądać w murach swoich ukochanego swego Monarchę. Dnia 2 b. m. wieczorem przybył Najjaśniejszy Pan na nocleg, a nazajutrz po nabożeństwie około południa w dalszą udał się podróż.

Licznie zebrani Obywatele Woiewództw Krakowskiego i Kaliskiego, dniem pierwey jeszcze napełnili miasto, encąc mieć udział szczęścia w oglądaniu Oblicza Pana i Dobroczyńcy swego; dowiedziawszy się o tem Monarcha, dozwolił łaskawie by Mu przedstawieni byli, przez J.W. Prezesa Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego.

Znakomitsi Obywatele tegoż Woiewództwa, korzystając z tey okoliczności złożyli u stóp Tronu prośbę, którą Monarcha z wrodzoną sobie dobrocią przyjął i łaskawie na nią ustnie odpowiedzieć raczył. Prośba ta jest następująca:

Do Najjaśniejszego Cesarza Jmci Wszzech Rossyy, Króla Polskiego &c. &c. &c.

Najjaśniejszy Panie!

Zabiegamy drogę W. C. K. Mości z tą trwogą serca, jaką w nas wznieca obawa wielkiego nieszczęścia.

Rada Woiewództwa Kaliskiego do-

puściła się winy, za którą sprawiedliwie przez W. C. K. Mość ukaraną została. — Nie przychodzimy prosić oicy darowania, ani wymawiać lub osłaniać przewinięń niektórych i współobywateli naszych, którzy popadli nieszczęściu ściąganiu na siebie sprawiedliwego Twego Najjaśniejszy Panie gniewu: lecz przybywamy błagać Wspaniałego Monarchę Naszego, ażeby nie raczył między winnych liczyć wszystkich tego Województwa Obywateli, przenikniętych uczuciami najwyższej wdzięczności i nieograniczonego przywiązania do Waszey Cesarsto - Królewskiej Mości; uczucia tak nader powszechne sercu każdego Polaka, umiemycego cenić szczęście, które oyczyzna jego winną jest W. C. K. Mości.

Nieraz Najjaśniejszy Panie oddać nas, bez wysłuchania prośb naszych, przywrócenia sercom naszym pokoju i zapewnienia nas, że przez niezmierną swą dobroć niepowątpiewasz o wierności i poświęceniu się naszym dla Osoby W. C. K. Mości.

W Częstochowie d. 2 Września 1822.

Obywatele Obwodu Kaliskiego: Antoni Siemiątkowski O. S. S. I. K. Kawaler, Hippolit Masłowski, Józef Luboński, Przeuski Marsz: Ptu Kaliskiego.

Obywatele Obwodu Konińskiego: Adam Bronikowski Senator Kasztelan, Jan Gliszczyński.

Obywatele Obwodu Piotrkowskiego: Tymowski Senator Kasz: Michał Hr. Potocki, Albert Ostrowski, Albert Spinek, Poseł Ptu Piotrkow:

Obywatele Obwodu Sieradzkiego: Miączyński Senator Kasztelan, Margelli Olszowski, Mikołaj Okołowicz Poseł Ptu Szadkow:

Obywatele Obwodu Wieluńskiego:

Stanisław Hr: Męcniński, Stanisław Jeziorkowski Poseł z Ptu Częstoch: Antoai Bleszyński, Albert Mączyński Kawaler Orderów Polskich, Seweryn Barou Waldgen.

Z Petersburga d. 12 Sierpnia d. k.

N. Cesarz Jegomość, odwiedzając Naylaskawicy d. 26 Lipca port Kronstadtski i stojącą w nim eskadrę, znalazłszy we wszystkim porządek i czystość, oświadcza za to Monarsze swe zadowolenie głównemu dowódcy portu i jego portu, Viceadmirałowi Mollerowi pierwszemu, i dowodzącemu eskadrą Viceadmirałowi Kronowi, a dla niższych rang gwardyjskiego ekwipażu i innych, którzy byli wtęły na statkach zagłowych i wiosłowych, również i dla tych którzy się znajdowali na okrętach Retwizanie i Lipsku, na fregacie Kreyserce i na szalupie Ładodze, Najmiłościwicy przeznacza po robłu na każdego.

W Naywyższym Ukazie do Rządzącego Senatu z dnia 2 b. m. wyrażono: „Potwierdziwszy rozporządzenia dla dalszych postępów rękodzielnicy Alexandrowskiej, zgodnie z wolą Najukochańszej Macki Naszey Najjaśniejszey Cesarzowej Jeymości Maryi Federowny, Rozkazujemy, uczniom, którzy wybędą przy robotach rzemieślniczych w tej rękodzielni, ipo doyciu zupełności lat, ieszcze lat sześć, dozwolic mieć prawo wchodzenia do służby skarbowey, ieszeby sobie życzyli, nie prosząc osobnego na to dozwolenia, prócz uwolnienia od towarzysstwa, ieszeby wtedy do jakiegokolwiek stanu byli oni zapisanemi.”

Dnia 8 b. m. Starodiałowy okręt Oemheten, w obecności władz naczelných, spuszczoney został na Nowo: jest to już drugi okręt, budowany po-

dfug jednegoż planu Jenerała Majora Brun St. Catherine, zostaiącego w służbie morskiej Rossyyskiej, a znaiołego w Europie ze stwoley doskonałości w budownictwie okrętowem.

Z Paryża d. 31 Sierpnia.

Onegdaj w wieczór pracował jeszcze Król z Ministrem spraw zagranicznych, Vicehrabią Montmorency, który o godzinie 9 pożegnał J. K. Mość i teraz do Wiedni wyjechał, gdzie bawić będzie póki Monarchowie nie udadzą się do Werony. Podczas niebytności jego Minister Villele zawiadywać będzie wydziałem spraw zagranicznych. PP Chateaubriand, LaFeronay i Caraman reprezentować mają Francją na Kongressie. Xże Wellington wyjechać ma d. 8 Września z Londynu do Wiednia, a Minister Angielski w Florencyi, Lord Burghersh, uda się do Werony.

Szytko piszący Gofca Francuzkiego i dziennika handlowego otrzymali wprawdzie także miejsca w sądowej sali w Poitiers, ale bardzo niewygodne. Lecz doniesienia ich nie będą jak rojalistycznych sztafetami do Paryża przesyłane. Prefekt tamtejszy na ich żądanie oświadczył: iż tego niedopusci, ponieważ między przyjaciółmi i nieprzyjaciółmi należy uczynić różnicę.

Na posiedzeniu sądu w Poitiers dnia 27 liczba oskarżonych powiększyła się jeszcze dwiema; nie przybył na nie obrońca Bertona Drault, ale przywołany został, i iakkolwiek wymawiał się słabością zdrowia, odebrał od Królewskiego Prokuratora zalecenie, aby znajdował się na wszystkich późniejszych bandach. Wspaniałość naszych ustaw tak dalece zachodzi, iż pomimo woli oskarżonego przydany mu jest obrońca. Ber-

ton oświadczył jeszcze raz, iż niechce przydanego mu obrońcy. — Beaufile odwołał dawniejsze swoje zeznanie, które szczególny Lekarza Coffé obwiniało, pod pozorem: iż uczynił go tylko dla otrzymania przebaczenia; ale teraz odwołuje go zupełnie. — Lekarz Ledein przyznał, iż był rycerzem wolności; ale celem tego związku była jedynie obrona Króla i konstytucyi. Wyrażone to jest w samym ich statucie. Różni się jednak od niego statut Węglarzy, który oznacza nawet opłaty; n. p. przy wniesieniu każdy członek obowiązanie się płacić miesięcznie po 5 Fr. nazywa nienależących do tego związku odszczepieńcami i naznacza nawet karę śmierci na krzywoprzysięzcow. (*) Pułkownik Alix, który dotąd nie chciał mówić, przerwał z zadziwieniem wszystkich swoje milczenie. Podróż do Brest, & przedsięwziął w sprawach handlowych; że nie doniósł o widzeniu się z Bertonom w Nant, uczynił to jedynie aby go jako posądzonego o różne spiski nie naraził. Na zapytanie: czyli zgłoska L. która kilkakrotnie wyrażona jest w dzienniku jego, nie oznacza Lafayeta; odpowiedział: może. Co zaś oznacza zgłoski C. O. N. odpowiedział, że nie wie. Jenerała Lafayette zna od 30 lat i oddał mu i P. Argenson d. 10 Lutego prośbę do izby Deputowanych. — Borton dał następujące wyjaśnienie względem swojego postępowania: że znaleziona przy nim cyfra, była używaną przez woysko w Hiszpanii, to jest cyfra Fryderyka Wielkiego. Gdy w interesach iechał chiał do Hiszpanii, doniósł mu zbiegły Lekarz Grandmenil w Reun: że rycerze wolności czynią przygotowania do obrony konstytucyi, do którego

(*) Znakiem poznania się Węglarzy były słowa: Nadzieia i wiara, przypadkowo w rozmowie rzuczone, tudzież słowo, Miłość, po jedney zgłosce od dwóch napotykalących się dobrych kuzynów wymawiane.

przystąpił, ale nie kazał oddalać urzędników w Thouars, ani żandarmów uwięzić, owszem zostawił uwięzionych żandarmów przy białych kokardach. Nie kazał także trzech kolorowej kokardy zawdziewać, ale w takiej chwili niepodobna było wojską wstrzymać. Po ucieczce swojej powrócił do Saumur, dla ostrzeżenia wszystkich, aby Grandmenil nie wierzyli, gdyż on zdać się chce cały świat oszukać. Rzekomy spiszek Wölfela ess urojeniem; gdyż potrzebą rozum utracić, aby, z 6 officerami chce cały pułk karabinierów podbić. Nie myślał wcale o gwałtownym zamachu. — Wölfel powtórzył dawniejsze swoje podania; że przystawał na pozór na propozycję Baudrier (czyli Baudrillet) i Grandmenil i tym sposobem wciągnął w łapkę Bertona. Berton rzekł do niego: iż pierwszym krokiem być powinno uwolnienie uwięzionego w Thouars Lekarza Coffé. Berton zaprzeczał wszystkiemu, a nawet opisowi swojego uwięzienia. Prokurator Mangin uczynił uwagę: że niepodobna, aby Jenerał uzbrojony sztyletem i pistoletami i dwiema towarzyszawami otoczony, miałby się tak dalece zapomnieć, iżby położył się na łożku i bez obrony wsiąść dozwolił. Berton mówił, iż sztylet, który mu Wölfel odebrał do niego nie należał. — Baudrillet, który razem z Bertonelem poymany został, a dawniej handlem wina się hawił, zeznał: że przy wyjeździe z Paryża Grandmenil zaprowadził go do pynego Fayette, który odebrał list od Dełona, iż szczęśliwie dostał się do Hiszpanii. Po 10 minutach rozmowy pożegnał ich Fayette temi słowy: Bądź zdrow Grandmenilu, życzę ci odwagi i szczęśliwej podróży. Jenerał Berton rzekł tylko do niego, iż potrzeba uwięzio-

nych w Saumur uwolnić. Berton miał istotnie sztylet, który mu przy uwięzieniu odebrał. Gdy jeden z sędziów zapytał się Baudrillet, jak ten Lafayette wyglądał, odpowiadał: że poznał go dopiero w tej rozmowie, był stęp i z ciele wysoki, miał około lat 50 i nosił wielkie czarne faworyty. Na to Patron Dramit uczynił uwagę: że Jenerał Lafayette liczył lat 70. — Delalande, notaryusz, w którego domu Berton był wychwytyany i dla choroby w lekcyce do izby sąlowey przyniesiony, zeznał: że Berton u niego nie mieszkał, że o spisku dopiero się od Wölfel dowiedział, i wcale niewiedział, ażeby Berton był ścigany. Pułkownik Rapatel zapewniał: iż Berton odwiedził go w St. Malo i zachęcał do przystąpienia do powszechney rewolucyi. — Berton zapytał się: kiedy tak mówiłem czemuż mnie nie kazałeś zaraz uwięzić? — Rapatel odpowiadał: iż dla tego, że nie miał dowodów, ale zaraz o tem donosił. — Pułkownik Alix twierdził, iż wiedział tylko o spisku z gazet; ale zapytano go, co znaczą wyrazy w jego dzienniku: widziałem się z G. B. i z panami...? Oznaczał odpowiedział osoby, z którymi na owczas codziennie obcowalem. — Na końcu posiedzenia d. 28 żalił się oskarżony Sauge, że go okutego w kajdany, które opsuły mu nogi, do sądu przyprawadzono. Prokurator Królewski oświadczył na powszechnie ukontentowanie, iż tego na przyszłość nie będzie.

Onegdy przy zwyczajnem przejeździe obeyrzał Król posąg Ludwika XIV, na placu zwycięstwa.

Fabrykant Lionski ukarany został za sprzedawanie materji z buntowniczymi znakami 14dniowem więzieniem i zaplaceniem 2000 Fr.

P. Pairs. przywiele zmarłego Jenerała Rapp i opiekun dzieci jego, oświadczył w dzienniku Sporow, że Jenerał Rapp nikogo nie upoważnił do wydania swoich pamiętników, i że wychodzących pod jego imieniem rodzina za autentyczne nieznaje.

Z Bordeaux piszą, iż niedaleko starych murów około Langon i na drugiej stronie gościnnca z Bazaz przy kopaniu fundamentów znalezione naczynie blisko z 9 funtami srebrney monety za Ludwika pobożnego bity. Na jedney iey stronie znajduje się napis: *Ludovicus Imp: na drugiey obok przodu kościoła: Xristiana Religio.*

Od granic Hiszpańskich d. 22 Sierpnia.

Za przybyciem szczęśliwie Margrabiego Mataflorida do Seo Urgel udała się zaraz do niego deputacya od najwyższej junty i municypalności. D. 14 ustanowiona tam została Rejencya. Ministr Mataflorida, Biskup Tarragony i Baron Eroles udali się do katedralnego kościoła i przed t^{ym}tejszym Biskupem wykonali przysięgę i słuchali Mszy Stey. Dnia 15 Ferdynand VII ogłoszony uroczystie został Królem przy radosnych okrzykach ludu, który zapalał swojego w trzymać nie mógł, gdy postrzegł na jednymże tronie wizerunek Króla swojego i Ludwika 18go, wysokiego Naczelnika rodziny Burbonów. — Po świetney tej uroczystości, wydała Rejencya odezwę, w której między innymi wyraziła:

“Hiszpanie! Król wasz Ferdynand VII jest od 9 Marca 1820 uwięziony; nie ma już więcey mocy czynien a dobrze ludowi swojemu i nim rządzenia. Ta nowość jest dziełem kilku osób, które własny interes nad chwałę Hiszpanii przenoszą, i zrobiły się narzędziami do obale

nia ołtarzów, tronów, porządku i spokojności wcaley Europie. Rozporządzenia, które wydawane są w imieniu Króla, nie pochodzą z wolnego jego zezwolenia. Żyje w pośród udręczeń i obelg.” — (Tu wystawiona jest terazniejsza konstytucya jako iedyne źródło wszystkiego zlego, wszystkich nowości niszczących kraj i upadkiem mu grożących, i Hiszpanie wezwanemi są do oręża.) “Ustanowiliśmy się więc w imieniu N. Króla i wysokiey jego Dynastyi, na czas niewoli Monarchy, najwyższą Rejencyą królewstwa, i rozkazujemy co następuje: 1) Wszystko przywróconem byź ma podług obywatelskich i wojskowych ustaw, które przed 9 Marca 1820 istniały. 2) Gdy Król od dnia, w którym zmuszony został do zaprzysiężenia konstytucyi, uważany jest jako więzień, przeto wszystkie rzekomo przez J. K. M. wydane rozkazy, nie mają żadney mocy. 3) Poddani, którzy trzymają Króla w niewoli, karanemi surowo byź mają. 4) Tak zwane Stany Kadyxkie, które u ożyły nową konstytucyą, jako też następne, uważane iedyne są jako zgromadzenie anarchistów. 5 i 6) Azeby zapobiedz wkroczeniu wojsk obcych na ziemię Hiszpańską, wzywamy wszystkich pozostałych wiernemi Królowi officerów i żołnierzy, aby zgromadzili się pod zatchnięte przez nas chorągwie. Każdy żołnierz, który do nas przybędzie, pobierać będzie żołdu ieden real na dzień a officerowie i podofficerowie iednym stopniem podwyższonemi zostaną, &c. 7) Przywileie, które różne miasta posiadały, będą im przywrócone i zatwierdzone. 8) Podatki mają byź zmniejszone i iak najmniej uciążliwym sposobem wybierane. 9) Każda prowincyia lub miasto, które oswobodzimy, ma proponować,

co dla niego jest najkorzystniejszym. 10) Przywileje prowincyi i miast pomnożonemi być mogą w imieniu J. K. M. w miarę ważności uczynionych przez nie usług. 11) Najwyższa Rejencyja, która całą Europę przekonać pragnie, iż iedynem iey życzeniem jest utrzymanie pokoju i porządku, zabrania komu bądź, który przeciw prawemu Monarsze lub Rządowi w Europie spiskował, dawania wprost lub ubocznie przytułku. Podobnego gatunku ludzie mają nam być natychmiast dostawionemi, ażebyśmy stosownie względem nich przedsięwziąć mogli środki. 12) Gdy aż nadto wiadomo jest, iż święta Osoba Króla na codzienne wystawiona jest zniewagi i nawet życie iey zagrożone, przeto oświadczamy, iż sprawców tego zbrodniczego zamachu tak ukarać chcemy, iżby to posłużyło za przykład przyszłym pokoleniom. Lecz za to świetne będzie wynagrodzenie poświęcających się na obronę J. K. Mei wiernych poddanych. — Dań w Seo d'Urgel d. 15 Sierpnia 1822.

Margr: *Mataflorida*,
Baron *E. Oles.*

W tymże dniu Baron Eroles, jenerał kapitan woyska i prowincyi Katalonii i wódz naczelny woyska rojalistów, wydał odezwę do Katalończyków.

Wiele wiary godnych listów donoszą, iż miasto Vich znajduje się w ręku rojalistów.

Ciągle wynoszą się bogate rodziny z prowincyi Garona. Rząd rewolucyjny zapobiegając temu wynoszeniu, wydał rozkaz, iż osoba żądająca w terażniejszych burzliwych okolicznościach zagranicę paszportu, złożyć musi w pomiar swojego majątku kwotę od 30 do 300 Duzos (ieden 5 Fr.)

Z Baiony d. 24 Sierpnia.

Korpusy, które Rząd Hiszpański na wytępienie woysku wiary utworzył, znajdują się już poczęści w drodze na przeznaczone miejsca. Jenerał Espinosa stoi w Vittoria, a 4 pułki lekkiej piechoty z 700 jazdy i 3 kompaniami artyleryi weszły do Nawarry.

Jenerał Enipecinado miał wnieść d. 16 b. m. do Saragossy. Niewiadoma jest liczba iego korpusu, lecz słychać, iż w drodze zatrzymany został przez wystąpienie oddziału woyska przeciw rojalistom w Siguenza, którzy wypartemi zostali, ale w gorach między prowincyami Kuensa, Walencia i Siguenza utworzyli korpus jazdy z 200 ludzi pod jenerałem Abellan, których woysk Enipecinado pobić także miał.

Jenerał Mina nie wszedł jeszcze do Katalonii, i słychać, iż działania swoje zacząć chce od oblężenia Mesquinenza, gdzie rojalisci posiadają 40 artylerzystów, którzy do ostatniej krwi kropli chęć się bronić.

Woysko wiary w Katalonii znajduje się w górnych okolicach tej prowincyi, ale posiada oraz niektóre ważne punkta, jak n. p. Ripoli, gdzie założona jest fabryka broni. Ani Barcelona, ani Tarragona nie są zagrożone; ale Ross i Figueras odejęte są od reszty prowincyi i opatrywane żywnością, jak gdyby wystawionemi były na oblężenie.

Nieszczęśliwego Podpułkownika Gouffieux broni Kapitan w m. licy i rokurator syndyk Garcia otwarcie i z wielką wymową. Usiłował dowieść, że oskarżony nie należał wcale do zaboystwa Landaburu i tylko w zapale powszechnego poruszenia wykrzyknął: niech żyje Król nieograniczony! lecz to nie mogło dać po-

wodu do zabójstwa. Staraf się niemniej okazać jego nienawiść przeciw rewolucyi, gdyż w Francuzkiej utracił oycę i braci, nakoniec odwołał się do szlachetności sąsiadów, iako Hiszpanów i liberalistów. Lecz nadaremnie; oskarżony skazany na śmierć został, i gdy d. 17 umarł z wielką stałością, wykrzyknęło mnostwo: niech żyje konstytucya! niech żyje sprawiedliwość! Spowiednik zaś jego podobosizy krzyż w górę, wykrzyknął: niech żyje Bóg! niech żyje Religia! Iud rzucił się zaraz na niego i na innego Xiędza; oba byłiby zapewne źle wyszli, gdyby nie byli do pobliskiego kościoła uciekli. Gouffieux zostawił ubogą matkę, która tylko z wsparcia tego ledynego syna żyła.

Seronnictwa co raz okrutniej przeciw sobie postępują. Dziennik xpektador pod d. 19 b. m. opisuie kilką tego gatunku wypadków, które zayść miły w Salube i Villa Rodana, lecz zdać się, iż znierza tylko do wzbudzenia więksey nienawiści i rozjarzenia przeciw obrońcom wiary.

Z Waladolidy d. 19 Sierpnia.

Przez miasto nasze przechodzą ciągle woyska. Ożywione se najlepszym duchem, i spodziamy się, iż dawno przerwana spokoyność, zwłaszcza w nadgranicznych prowincyach w krotce przywróconą zostanie.

Z Madrytu d. 23 Sierpnia.

Stan Królowey jest ciągle zatrważający. Chorować ona ma na tę samę chorobę, na którą pierwsza małżonka J. K. Mci umarła.

Ciągle panuje tu największa spokoyność, i Rząd przedsiębierze naydzielnicysze środki do przytłumienia zawią-

zania w bunt. — Nowe Ministeryum nie jest jeszcze uzupełnione. P. Vadillo Minister spraw wewnętrznych, jeszcze z Kadixu nie ziechał.

Nowy tuteyszy Jenerał kapitan Koppo odbył przegląd osady; zalecał iey w miancy mowie bronienie konstytucyi do ostatniej krwi kropli. Żołnierze odowiedzieli na to: niech żyje konstytucya!

Nowi Ministrowie postanowić mieli na radzie, iż trzy części oznaczonych budżetem wydatków oddane bydź mają do rozrządzenia Ministerstwa wojennego, a pozostała czwarta część pomiędzy 6 innych Ministerstw podzieloną będzie.

Wczorayszy dziennik Expektador udziela urzędowe doniesienie o świetney potyczce, która z korpusem Trapisty zaszła.

Wiele miast w Katalonii, a między innemi Olot, Besalu i Bagnolas postawionemi są w stanie obrony. Dowodztwo w Lerida powierzone jest mianowanemu marszałkiem polnym, Brygadyerowi Torrios. Znaczna liczba woyska znajduie się w drodze do Katalonii, a zwłaszcza przeciw Urgel. — Prezes Rejencyi Królewskiej Margr: Mataflorida był dawniey adwokatem i nazywał się Mozo Rosales. On to ułożył prosbę do Krola o odrzucenie konstytucyi.

Żołnierze zwiniętych batalionów gwardyi Królewskiej podzielonemi zostali pomiędzy liniowe pułki.

Jenerał Zarco del Valle, który w Katalonii dowodził, mianowany jest Posłem Hiszpańskim w Anglii.

Xiężna Beir, Infantka Portugalska, wdowa po Hiszpańskim Infancie Piotrze i matka Infanta Sebastjana, oczekiwana jest z synem swoim w zamku Królewskim i na przyszłość mieszkać będzie w

Hiszpanii: W przejeździe przez Badaioz deputacyia prowincyi złożyła tey w holdzie Xięgg konstytycyi.

Z Londynu d. 3 Września.

N. Król powrócił onegdaj z swey podróży do Szkocyi przy ogłosie dzwónów do pałacu Carltonhouse. Lord Prezydent popłynął Tamizą na przeciw niemu.

Nie nastąpiła dotąd gabinetowa rada i nie wiemy jeszcze iaka w Ministryum znajdzie zmianę. Więść przeczyna zawsze Xcia Wellingtona na posła naszego na Kongres.

Podług pism Ministrówskich Król Francuzki nie jest osobiście za użyciem gwałtownych środków przeciw Hiszpanii którego zdania jest także Minister Villele, iakkolwiek inne znakomite we Francyi osoby przeciwnie radzą.

Mąż, którymiego oyczyzna, Hanower, słusznie się pyszni, wielki Astronom i odkrywca planety Uranus, William Herschel, umarł d. 27 Sierpnia w 84 roku znakomitego swojego życia w swej wsi Slough przy Windsor.

Przywieziono tu z Nowegoiorku na próbę z dawno odkrytego palmowego drzewa linę; wygląda bardzo pięknie i zdaje się być mocniejszą i gibciejszą od kópney.

Podług pism Nowoiorskich zbliża się nader korzystne połączenie morza z wielkimi rzekami w polnocney Ameryce przez kanał na zachodzie, nad którym codziennie 10,000 ludzi pracuje.

Z Bruxelli d. 3 Września.

Podług ostatnich doniesień z Palenbang Holendrzy osadzili na tronie Sultana

Soehoenon, brate wygnanego. Szukają teraz skarbów ostatniego, które mają być znaczne.

Królewski liniowy okręt Wassenaer o 74 działach i 600 osady, przyplynał d. 15 Sierpnia z Liworna do Genui.

P. Neal w Buks w Pensylwanii, wynalazł poprzeczną drukarską prasę, na której odbija się razem po obu stronach arkusz.

Z Szwajcaryi d. 26 Sierpnia.

Z dwóch zdań, które wyznaczona kommissyia względem stosunków handlowych Sejmowi ligi złożyła, wyluszcza jedno przez Radcę Zurychskiego Hirzel napisane, potrzebę użycia ołwetu i wyrzeczenia się wolnego handlu z temi państwami, które go z Szwajcaryją ograniczyły. Drugie zupełnie przeciwnie przez Bazyleyskiego Pisarza Braun napisane, radzi zastanowić się, czyli cel i korzyści przez proponowane środki istotnie dopiętmi zostaną? Potem przywodzi szkody, iakie dla Szwajcaryi z ograniczenia handlu wyniknąć muszą, i radzi odrzucenie projektowanej zmiany. Sejm odesłał oba zdania na powrot do kommissyji, aby rozważyły je, ułożyła z nich ostateczny wniosek.

Z Brazylji nadeszły dosyć zaspokajające doniesienia o tamtejszoy Szwajcarskiej kolonii. Znaczne przez Króla wsparcie pomnożył jeszcze Xze Rejent, dla ulepszenia stanu tey kolonii. Teraz trudnią się założeniem szkoły i szpitala dla kaleków i spodziewają się otrzymać na ten cel wioskę niedaleko Nowego-Fryburga. Panuje tam porządek, ożywia się przemysł i koloniści nabierają ochoty do pracy.

DODATEK

DO N^{ro} 75.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 18 WRZESNIA 1842 ROKU WE SRODE.

Z Wiednia d. 7 Września.

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosy przybył tu dziś w południe, w towarzystwie Najjaśniejszego Monarchy naszego, który dziś rano przeciw wysokiemu swemu Gościowi wyjechał, w pożądanym stanie zdrowia i wysiadł do przygotowanych dla siebie w C. K. zamku pokoiów.

Przybyli tu Ces. Rossyyski Minister stanu, Hr. Nesselrodé, d. 1 z Petersburga; Ces. Rossyyski Ambassador przy Dworze Francuzkim, Jenerał porucznik Hr. Pozzo di Borgo, d. 5 z Paryża; Ces. Austriyiecki nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister przy Dworze Rossyyskim, Baron Lebzelter; Rossyyski Jenerał porucznik Hr. Czerniszew i Posel Francuzki przy Dworze Rossyyskim Hr. Ferronays, z Petersburga. — Dzisiejszej nocy przybył tu z Paryża Kr. Francuzki Minister spraw zagranicznych Viscehrabia Montmorency, a Xzc Wellington oczekiwany jest z Londynu między 12 i 15 b. m.

Z Berlina d. 10 Września.

D. 7 b. m. przybyli tu J. Królewicowska M. Następcza W. Xięstwa Meklenburgsko-Szweryńskiego i jego Małżonka i wysiedli do przygotowanych dla siebie

pokoiów w zamku Królewskim.

Wczoraj o godzinie 10 przed południem odbyła się wielka parada osad tułczyjskiej i Potzdamskiej, iako też przybyłych tu na jesienne obroty woysk. Najjaśniejszy Król, w towarzystwie Królewiców, Xcia Następcy Meklenburgsko-Szweryńskiego i wyższych jenerałów obiecał całą linią, potem rozkazał woyskom około siebie przeciągnąć. W południe był wielki obiad w galeryi obrazów w zamku Królewskim, na który wszyscy obecni tu jenerałowie i officerowie sztabu zaproszonymi byli.

Z Hanoweru d. 3 Września.

Rozporządzeniem Królewskim z Carltonhouse pod d. 9 z. m. nakazany jest powszechny rozkład gruntowego podatku, który uskutecznią tu środkowa i siedem prowincjonalnych kommissy, w hrabstwie zaś Bentheim Rząd tamtejszy. — J. K. M. raczył wierzycielom Królewskiej kassy za wymienione obligacye z czasów Westfalskiego zaięcia, oprócz oznaczonego patentem z d. 2 Stycznia 1821 wyitagrodzenia 75 od sta, przydać jeszcze za niespłacone dwie trzecie części od sta prowizyi od r. 1813 drugie 75 od sta i wydać [na to kazać obligacye na 3 od sta prowizyi.

Z Augsburga d. 4 Września.

Królewic Następca tronu Szwedzkiego przybył d. 31 Sierpnia z Eichstädt do München, iadł nazajutrz obiad u Króla w Nimfenburgu, gdzie J. K. M. dnia poprzedzającego z Tagernsee zjechał. D. z t. m. odjechał Monarcha z Nimfenburga do Bertessgaden, a Królewic Szwedzki do naszego miasta. Przybył tu o godzinie 7 w wieczor przy wystrzałach z dział i wystąpieniu osady; wysiadł do gościnni pod trzema Murzynami, przyjął najwyższe rządowe władze i na wieczór zaprosił. Nazajutrz rano obejrzał osobliwości miasta naszego; a około południa udał się w dalszą podróż przez Kempen do Szwaycaryi.

Od, brzegów Menu 2 Września.

D. 29 Sierpnia przybył do Karlsruhe gabinetowy Hiszpański goniec z Batory i z wielkim pośpiechem dążył do Wiednia.

W Frankforcie rozchodzi się wieść, że goniec przywiozł wiadomość, iż część Austriackiego woyska, które osadza Włochy, odebrała rozkaz do drogi i udać się ma przez południową Francją pod Pireneic, dla zmocnienia Francuzkiego kordonu zdrowia.

Król. Pruski Kanclerz stanu Sze Hardenberg znajduje się od połowy Sierpnia u wód Pirmontskich.

Z Hamburga d. 2 Września.

Z zaciągnięney przez Braci Benecke w Berlinie Norwęskiej pożyczki, wykupił tu znowu Rząd Norwęski za 14400 Marków Hamburgskich cząstkowych obligacyy tey pożyczki, które dziś przez pełnomocników w obecności dwóch notaryuszow zniszczone zostały.

Z Włoch d. 22 Sierpnia.

Do Werony nadeszło urzędowe do-

niesienie, iż odbywać się tam będzie Kongres, i czynią już przygotowania do pomieszczenia wysokich Gości.

Ustanowiona w Medyolanie komisya do śledzenia zbrodni przeciw krajowi, powołała przed kraty swoje kilkanaście znakomitych osob, a mianowicie PP. Vismara i Mantovani, patronów w Medyolanie, Margrabiów Bossi i Visconti, Hrabiów Ugoni i Arrivabene.

Wyrokiem Królewskim urządzony także został w Neapolu wydział policyi. Urzędnicy policyi dzielą się w głównych miastach na prefektów, kommissarzów i dozorców, a po prowincyach na intendentów, podintendentów, dozorców, powiatowych sędziów i syndyków. Prefekt pobierać będzie miesięcznie 365, a dozorczy po 15 dukatów. — Wezwuwisz wyrzucił 12 Sierpnia bardzo wiele popiołu. — W wszystkich studniach w Neapolu brakuje wody.

Z Lizbony d. 13 Sierpnia.

Infantka Maryja Teresa, córka naszego Króla, pojechała wczoraj z swoim synem Infantym Sebastyanem do Madrytu, dla odebrania spadku po swoim małżonku Infancie Piotrze Karolu.

W tych dniach zawinęła do portu naszego fregata Francuzka Mozela. W początkach rozchodziły się rozmaite wieści o zjawieniu się tey fregaty, którey przybycie naznaczano prosto z Francyi; lecz wkrótce przekonano się, iż przybyła z zachodnich Indyy, była w Rio - Janeiro i Bahia i ostatnie miasto przed 3 miesiącami opuściła. Sprawujący interessa Francuzkie stawil przed N. Królem dowodcę i główny sztab tey fregaty, których J. K. M. z zwykłą przyjął uprzejmością. — Przybyła w 42 dni Portugalska fregata Adorinha, przywiozła nader zaspakajają-

żące wiadomości z tej prowincyi. Tam i w Maragnon nie zważano na odczwy i uchwały Rządu w Rio-Janeiro względem wysłania deputowanych do ostatniego miasta. Para wysłała przeciwnie dwóch deputowanych do Stanów Lizbońskich na brygu Pensamanto. Zresztą władze tej prowincyi oświadczyły d. 11 Czerwca formalnie, iż żadney inney prawodawczey i wykonawczey władzy nie uznają nad tę, która przez Stany Monarchii Portugaliskiej i N. Króla Jana VI ustanowioną została.

Stany naradzały się w tych dniach nad dodatkowemi artykułami do konstytucyi względem Brazylji. Pierwszy: że w Brazylji ustanowiona być ma delegacyją władzy wykonawczey, dał powód do żywych sporów i nakoniec tak ułożony został: „W królestwie Brazylji jedna tylko będzie delegacyja władzy wykonawczey; wstąpiła wolno jest tej departamentom zależęć od Rządu w Portugalii.” Drugi artykuł tak brzmi: „Rejencyja składać się z 7 członków, których Król po zasięgnięciu rady stanu mianuje.” Inne artykuły zostały bez oporu uchwalone.

Stanom podane zostało przełożenie, iż dotąd istnący zakład korpusu kadetów nie zgadza się z teraźniejszym konstytucyjnym systematem, ponieważ usuwają podofficerów od postępu na wyższe w woysku stopnie.

Cieszymy się tu ciągle największą spokojnością. Narodowy nasz bank rozpoczął już swoje czynności.

Od brzegów Dunaju d. 25 Sierpnia

Z Stambułu mamy doniesienia, iż na początku b. m. w seraju odbyło się wiele naradzeń; potężny Haleb-Effendy miał także kilka tajemnych naradzeń z

Ibrahimem Baszą, co zdaje się okazać, iż oba zostają jeszcze w dobrem pomiedzy sobą porozumieniu. Ibrahim każe także pomiędzy Azyjanów hojne rozdawać dary, w celu zapewne ujęcia ich dla siebie. Postrzegli to Janczarowie i usposobili się do odwrócenia wymierzonego przeciw sobie zamachu. W Stambule widziano wielu agentów rozszerzających doniesienia o rzekomych zwycięztwach nad Persami i Grekami. Mówiono tam o powrotnych rozkazach Porty względem wysłania nowego kropusu woyska z Bułgaryi do Macedoni.

Sultanowi urodził się trzeci syn.

Za przybyciem do Jass Kaimakama, który w imieniu nowego Xcia Hospodara prowadzić ma rządy, okazali Turcy wielkie nieukontentowanie. Nawet ich dowodcy żalili się głośno, że Porta powierza znowu rządy w Multanach Chrześcianom, które oni zdobyli i sądzili, iż staną się prowincyją Turecką. Osman Basza starał się ich uspokoić, ale nadaremnie. Żołnierze popełnili wielkie zdróżności i nakoniec d. 10 Sierpnia zapalili ze wszystkich stron Jassy. Wszystko, co nie było z muru, poszło z dymem, tak iż zaledwo pozostała się pięta szóst tego nieszczęśliwego miasta. Tak głoszą liczni wychodnie z dodatkiem, że Turcy oddawna postanowili zgubę tego miasta, gdzie najpierwey zawiązał się rokosz.

List z Bitoglia pod d. 5 Sierpnia zapewnia: iż Churszyd Basza zaledwo z 3000 ludzi uratował się do Larissy, gdzie poszło zaraz na pomoc 2000 ludzi z Saloniki. — Podróżni, którzy z okolicy między Larissą i Kastori w 12 dniach do Belgradu przybyli, opowiadają, iż w zdarzeniach pod Termopilami między innymi dostał się także w niewolę Grecką

Bey Kas toru **Mehemed**, zarówno od Chrześcian jak od Turków poważany starzec Przez Turka, którego Grecy z niewoli wypuścili, donosił prowadzącemu tymczasowo w Kastori rządu synowi swojemu o losie swoim, i razem prosił na piśmie Biskupa Kastoru, aby Senatowi Morei posłał świadectwo o ludzkim jego przez 20 lat obchodzeniu się z Chrześcianami i za okup wyjednał mu wolność. Biskup i przełożeni Greckiej gminy w Kastory przychyliłi się zaraz do życzenia słachetnego starca, który ciągle wspierał Chrześcian.

Basza Egipski miał już w prowincjach swoich zasadzić kazać 25 millionów pniaków bawełnianych i 30 millionów drzew morwowych.

Z Sztokółmu d. 30 Sierpnia.

Jedna z naszych gazet donosi, że pewna kwota srebrna w piastach posłana zostanie do Lubeki, dla ułatwienia działań wexlowych i zapobieżenia podnoszeniu się biegu pieniędzy.

Dyrekcya magazynu żyta w Szwecyi sprzedała do Włoch znaczną jego

część, i wzięła za nie kwota wynosi do 2000 funtow szterlingu.

Data 16 i 17 Września 1822.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Arabowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	17	16	—	14
— Żyta	14	13	12	11
— Jęczmienia	10	9 15	9	—
— Owsa	6	5 15	5	—
— Jagiel	22	21	20	—
— Grochu	14	13	12	—
— Rzopaku	12	11	—	—

W Gdańsku dnia 6 Września.

Laszt 30 Korcy wynoszący.

Pszencicy	od Złp.	540	do	760.
Żyta	—	420	—	460.
Jęczmienia	—	280	—	320.
Owsa	—	260	—	280.
Grochu	—	360	—	400.

Bieg Pieniędy

W Krakowie d. 16 Września.

Czer: Zł: Holl: monetą Courant	Złp	20	gr.	15
— detto Cesarzski	—	20	—	6
Fryd. Pruskie	—	36	—	—
Luidor	—	37	—	—
zoto frankowy	—	33	—	—
Szeiny Wiedeńskie za 100	—	238	—	—
Złoty tyński Szeina ml	—	1	—	23

D O N I E S I E N I A.

W dniu 20 Września r. b. o godzinie 10 z rana w wsi Porębie Rzegocie w Gminie tegóż nazwiska w gmachu plebańskim odbędzie się w drodze eksekucyi ad ministracyney licytacyia zatradowanego bydła rogatego, tudzież innych ruchomości za gotową zapłatę. Sekwestrator Rządowy chcących licytować zawiadomia bliższym. — W Krakowie d. 14 Września 1822 r.

H. Salomoński, Sekw: Rząd:

Gdy dwa skrypta jakoby przez Michała Skorupkę, na rzecz Ignacego Łoio-wskiego, imo na sumnę 289 ezer: zło: zdo na sumnę 1700 ezer: zło: obydwu jednej daty w Ciuślicach dnia 30 Maja 1797 wydane znajdujące się w rękach tegóż Łoio-wskiego są przez niżej podpisanego o nierzetelność i fałsz zaskarżone; przeto ostrzegam każdego, aby takowych skryptów w sporze będących, nie nabywał, inaczey bowiem sam sobie szkodę przypisać winien będzie. — Dań w Klimentowie dnia 7 Września 1822 r.

Józef Skorupka.